

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 10180/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Петрушић, адвокат у ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, кога заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 306/21 од 03.03.2022. године, у седници већа од 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 306/21 од 03.03.2022. године.

Образложење

Решењем Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића за подручје Вишег суда у Лесковцу и Привредног суда у Лесковцу ИИ 1240/21 од 26.05.2021. године одређено је извршење, утврђени су трошкови извршног повериоца у предмету пред јавним извршитељем и одређено спровођење извршења.

Решењем Основног суда у Лесковцу ИпВИ 306/21 од 03.03.2022. године усвојен је приговор извршног дужника, преиначено наведено решење јавног извршитеља тако што су утврђени трошкови извршном повериоцу у нижем износу и у преосталом делу решење потврђено.

Против наведеног судског решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност

услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је применом члана 404. става 1. у вези члана 420. става 6. ЗПП и члана 39. ЗИО („Службени гласник РС”, бр. 106/15...9/20) одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. става 6. ЗПП и 39. ЗИО, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. ЗИО („Службени гласник РС”, бр. 106/15...9/20) прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка. Сходно наведеном, ревизија у овом поступку није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. у вези члана 420. става 6. ЗПП и члана 39. ЗИО, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић